

[Arbejds- og Socialministeren.]

Resultat, der er naaet ad Frivillighedens Vej, vil jeg alligevel ikke anse det for unyttigt, om man havde kunnet give Nævnet en noget større Bemyndigelse.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ønskede en Udvalgsbehandling, og det blev tiltraadt af de øvrige ærede Ordførere. Jeg skal selvfølgelig medvirke ved en saadan Udvalgsbehandling med de nødvendige Oplysninger paa en saadan Maade, at der kan blive Mulighed for at videreføre denne Arbejdsfordeling, som jeg tror vi desværre maa være tilfredse med kan gennemføres ogsaa i den Tid, der kommer; thi selv om der nu er planlagt og forhaabentlig ogsaa vil blive gennemført ganske betydelige Beskæftigelsesforanstaltninger, tror jeg, det vil være nyttigt, at der fortsat er Adgang til at dele Arbejdet paa den Maade, det hidtil er sket.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde, at det ikke var nogen god Maade at fordele Arbejdet paa. Ja, skal der i det hele taget være Tale om en Arbejdsfordeling, ved jeg ikke, hvor der skulde være nogen bedre Maade. Det er kun en Videreførelse af det, der gennem mange Aar er sket paa fuldkommen fri Basis; naar der var Materiale-mangel, eller andre Omstændigheder medførte, at Arbejdet ikke kunde gennemføres med den normale Styrke, stillede Arbejdsgiverne ofte Arbejderne over for et Alternativ: enten at dele Arbejdet, indtil det kunde komme i Gang igen i fuldt Omfang, eller at der blev afskediget nogle Mennesker. Og meget ofte foreslog Arbejderne selv at dele det forhaandenværende Arbejde og viste derved en Kammeratskabsfølelse, som er al Anerkendelse værd, og som jeg ogsaa synes nu bør anerkendes fra alle Sider i en Tid, hvor man paakalder Samfundets Interesse for at komme igennem Vanskelighederne. Det forekommer mig, at Arbejderne her har vist et ganske udmærket Eksempel.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Udtalelser om energisk Incasso og om, at enten maatte Ministeriet være skuffet over, at der ikke er kommet flere Mennesker i Arbejde, eller ogsaa havde man regnet forkert, vil jeg gerne sige, at jeg har jo ikke deltaget i Beregningerne, dengang Lønskalaen blev gennemført, men saa vidt jeg ved, blev den underkastet en meget grundig Behandling her i Rigsdagen, og man maa formodentlig have ment, at Skalaen var passende. Nu har det vist sig, hvad man altsaa synes at være meget utilfreds med, at der er kommet nogle flere

Penge ind, end der maaske var regnet med, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at nu gøres der et Indhug i disse ca. 12 Mill. Kr., som er et Slags Overskud i den Tid, Loven har virket, idet den Ændring af Skalaen, der nu foreslaas med Lempelse af visse Satser, vil betyde en Nedgang i Indtægterne paa 8,2 Mill. Kr., hvortil kommer de 3,2 Mill. Kr., som nu iølge Loven om Dyrtidsregulering ikke længere vil tilflyde Arbejdsfordelingsfonden.

Naar man har gennemført den saakaldte Lønskat, maa det formodentlig have været, fordi man gennem denne vilde dække de Udgifter, der var forbundet med Arbejdsfordelingen, og naar dette har været Tilfældet og man tager den Revision, der her foreslaas, i Betragtning, kan jeg ikke se, der er saa forfærdelig megen Grund til at raillere over, at der skulde være regnet saa forfærdelig forkert. Naar det ærede Medlem Hr. Rager siger, at det er herreløse Millioner, vil jeg dog sige dertil, at de bliver vist ikke herreløse foreløbig; men skulde Tiden have muliggjort en Ophævelse af Loven om Arbejdsfordeling, skulde jeg nok finde et passende Sted til Anbringelse af disse Millioner; bl. a. havde det været naturligt at lade dem tilfalde Arbejdsleds-hedsfonden.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen lyste efter en Arbejdsfordeling blandt Stå- tens Arbejdere. Der har fundet nogen Arbejdsfordeling Sted, men maaske ikke i den Udstrækning, som det fra visse Sider kunde være ønsket; men her er Forholdet det, at naar det ikke kan lade sig gøre ad Frivillighedens Vej, mangler man Midler til at gennemføre den, selv om det vilde være rimeligt at iværksætte Arbejdsfor- deling. Ikke mindst af Hensyn til dette Omraade vil det maaske være naturligt at tage de Udtalelser op til nærmere Overvejelse, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen fremkom med.

Det ærede Medlem Hr. Bouet fremtraadte som særlig Talsmand for Funktionærerne, der navnlig skulde være utilfredse med at svare Lønskat. Der kan siges meget om Skalaen, og jeg skal ikke paa nogen Maade betegne den som ideal, men jeg vil dog sige, at Funktionærerne og ikke mindst Tjenestemændene vel ikke er dem, som først og fremmest skulde ømme sig ved at svare en Afgift til dette Formaal. Baade Stå- tens og Kommunernes Tjenestemænd og i øvrigt alle Funktionærer er ganske anderledes sikrede, end Tilfældet er med Arbejderne, og ikke ude for en tilsvarende Risiko som disse med Hensyn til Arbejdsfordeling og